

ken her i Landet eller i nogen anden europæisk Stat. Ogsaa fra den Side set ere disse Sammenkomster fuldkommen udartede; det er ikke Sammenkomster af Fredsvenner, men Sammenkomster, ved hvilke Rigsdagsmændene søge en Lejlighed til for Statens Midler at gøre en Udenlandsrejse under saa behagelige Former som muligt. Hvis man derimod gav Tilskud til de Kongresser, som Fredsvenner, der ikke ere Rigsdagsmænd, afholdt — og der afholdes ogsaa saadanne internationale Sammenkomster — blev det virkelige Fredsvenner, som kom sammen, Folk, som vare alvorligt opfyldte af den Opgave, der stod paa Dagsordenen, og som hver fra sit Land vilde bringe Budskab fra de ivrigste Fredsvenner af deres egen Nation. Jeg tror rigtignok, det var bedre, at vi bevilgede noget mindre til de interparlamentariske Sammenkomster, saa længe de ere inde i et saa uheldigt Spor, som de ere i Øjeblikket, og gav noget mere til de virkelige Fredsvenner, saa at de kunne komme sammen fra de forskellige Lande. Jeg vil derfor varmt anbefale, at man stemmer for at imødekomme Fredsforeningens Andragende.

Formanden: Det ærede Medlem burde ikke sige om det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Hammerich), at han skulde undse sig ved at rejse til interparlamentariske Fredssammenkomster. Jeg haaber, at det ærede Medlem ikke herved har villet rette nogen Bebrejdelse mod det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds eller villet fremsætte en Udtalelse, der gaar i en Retning, som ikke kan billiges.

Zahle: Jeg har kun villet fremhæve, at det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds ikke deler Fredsvennernes Syn paa Politik.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg skal ikke forlænge Debatten yderligere, men blot sige, at den Maade, hvorpaa det ærede Medlem (Zahle) omtalte saavel Betydningen af disse interparlamentariske Sammenkomster som ogsaa de enkelte Rigsdagsmænds Deltagelse i dem — jeg tror for Resten, at det ærede Medlem lige saa vel som jeg har deltaget i saadanne Sammenkomster —, idet han betegnede dem som ualmindelige Turisttog, vil jeg tage Afstand fra. Jeg synes, det ærede Medlem skulde have fremsat sine Udtalelser, da vi havde Finanslovsforslaget

med dets Tilskud til den interparlamentariske Gruppe til Behandling; det var der, de hørte hjemme.

Zahle: Den højtærede Indenrigsminister skulde ikke have taget Afstand fra mine Udtalelser om disse ualmindelige Turisttog; det viser kun, at han, hvad enten han har deltaget i dem eller ej, ikke har forstaaet, hvad der foregaar, thi dette er ikke noget, jeg har fundet paa; men hvad jeg her har gengivet, er en Kritik, som de ledende Mænd for disse interparlamentariske Sammenkomster have fiemsat paa den sidste Kongres, som fandt Sted i Bryssel, netop fordi man indsaa, at det hele nu udartede saaledes, at det ikke kunde vedblive at gaa paa den Maade.

Indenrigsministeren (Jensen-Sønderup): Jeg ved ikke, hvad der er sagt paa den sidste Konferencé i Bryssel, da jeg ikke var til Stede der, men jeg gaar ud fra som givet, at hvis man er kommen ind i et forkert Spor, er der vistnok andre Steder, hvor det var rigtigere at fremkomme med en Kritik, og hvis man ikke vil fortsætte, bør man overlade til Kritikken, hvis den er berettiget, at faa ændret disse interparlamentariske Sammenkomster, saaledes at de virkelig blive et Mittel til at opnaa det Formaal, der tilsigtes med dem, men det opnaa vi ikke ved, at der i den danske Rigsdag bevilges 5,000 Kr. eller et hvilket som helst andet Beløb til en international Adresse, fremskaffet af Fredsforeningerne i de enkelte Lande.

N. C. Christensen: Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stemme for Indstillingen angaaende Fredsforeningens Andragende. Vi ere komne langt her i vort Land med de militære Bevillinger, men en Ting forekommer mig at være aldeles sikker, nemlig at hvor store Ofre vi end bringe til Militarismen, ville de dog ikke være i Stand til at betrygge vort Land, hvorimod ethvert Arbejde, der gøres for fremme Fredssagen, vil være af Betydning ikke alene for vort, men for ethvert lille Land. De store Lande kunne maaske med nogen Tryghed se hen til deres Hær og Flaade, selv om det er en kostbar Maade at værne sit Lands Interesser paa og værne sig mod Overfald paa, men vort lille Land er ikke i Stand til, selv ved Anspændelse af alle sine Evner og Kræfter, i militær Retning at gøre noget som helst til Varetagelse af sine egne Inter-